

[Bernhard Baunsgaard]

sager af meget beskeden økonomisk betydning. Desuden må tages i betragtning, at en ordning uden en rimelig grundafgift kunne tilskynde enkelte skatteydere til at anvende ordningen med bindende forhåndsbesked som erstatning for normal advokat- og revisorbistand.«

Hvad vil det nu sige oversat til jævnt, almindeligt dansk? At administrationen efter socialdemokratiets mening skal have lov til at være i fred for borgerne, at de skal ikke blande sig i, hvad administrationen gør, og at borgerne, hvis de endelig er så formastelige, at de vil blande sig i administrationen, værsgo må henvende sig til en advokat eller revisor. På den måde er det klart, hvem der er fjender; det er administrationen og borgerne, der står på hver sin side.

Jeg havde ikke i min vildeste fantasi forestillet mig, at socialdemokratiet i sin oppositionspolitik i den grad havde mistet sans og samling, at man kunne få sig selv til at stille et sådant forslag. Sammenlignet med dette forslag er fremskridtspartiets forslag betydelig bedre, for deri taler man kun om den store afgift i 7 måneder; derefter skal det være sådan, at også små borgere har ret til at benytte sig af adgangen til at spørge om besked uden at skulle have fat i en advokat på forhånd.

Jeg vil på den baggrund gerne bede om, at vi lader sagen gå tilbage til udvalget. Fremskridtspartiets ændringsforslag er bedre end det socialdemokratiske, men jeg håber naturligvis, at fremskridtspartiet er parat til at forhandle om de ting, jeg gerne vil have forhandlet om, så vi får sagt endnu tydeligere, at de små skal have samme adgang som de store. Jeg har aldeles ikke noget imod, at A. P. Møller kommer til at betale en klækkelig afgift, hvis han stiller indviklede spørgsmål.

Wilhelm (VS):

VS vil stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag med undtagelse af nr. 6 og nr. 7, som vi kan støtte. Det er de to forslag, som går ud på, at licenser fra ligningsrådene skal meddeles forespørgeren og dermed også offentligheden. Det synes vi er et rigtigt princip, og de to forslag kan vi støtte.

Vi kan støtte socialdemokratiets ændringsforslag. Man kan nok sige, at det ville være ideelt, om forhåndsbeskeder var gratis, men

det er de ikke i forvejen efter forslaget, og som vi påpegede under første behandling, vil denne lovgivning alligevel ikke under nogen omstændigheder blive benyttet af små skatteydere. Vi ser socialdemokratiets ændringsforslag som et realistisk forsøg på at undgå, at systemet bliver løbet over ende i den første tid, og at se på, hvad erfaringerne har været.

Også den anden del af forslaget, om, at man også skal kunne gå op over beløbsgrænsen, finder vi rimeligt begrundet, når det drejer sig om de store og meget arbejdskrævende forespørgsler.

Vi kan støtte SFs ændringsforslag, dels det, der omhandler de lokale skattemyndigheders mulighed for at kommentere forespørgsler rettet fra brugeren, dels det, der omhandler offentliggørelse af forhåndsbeskederne. Det sidste mente vi ganske vist at vi fik et klart tilsagn fra skatteministeren om under første behandling, og for lige at sikre mig, at vi ikke nu med SFs ændringsforslag får lavet noget skidt ud af det, vil jeg bede skatteministeren om en kommentar hertil. Altså selv om der nu skete en forkastelse af SFs ændringsforslag om, at det skal stå direkte i loven, at forhåndsbeskederne skal offentliggøres, går jeg ud fra, at det stadig væk vil være sådan, som skatteministeren svarede mig under første behandling, nemlig at han anser det for en selvfølge, at disse forhåndsbeskeder bliver offentliggjort.

Tilbage er der, som jeg også nævnte under første behandling, at det havde jo været ønskeligt, om også andre kunne skaffe sig disse forhåndsbeskeder og selv tage initiativet til at få forhåndsbeskeder om lovgivning, der måske ikke er alt for klar. Og jeg har nævnt kulbrinteskatteloven som et område, hvor folkettinget, da vi behandlede den, ikke kunne få svar på alle spørgsmål om, hvorvidt de og de dispositioner skattemæssigt ville blive behandlet sådan og sådan eller på en helt anden måde. Det kan brugerne af kulbrinteskatteloven i snæver forstand nu få, men det kan vi andre altså ikke, og det synes jeg stadig væk er en meget principiel brist ved denne lovgivning. Derfor vil jeg gerne som et minimum have skatteministeren til at forholde sig hertil.

Jeg tror, man kan opstille problemet på følgende måde: vil skatteministeren ikke anse det for fuldstændig usandsynligt, at skatteministeriet og skatteministeren ikke ville